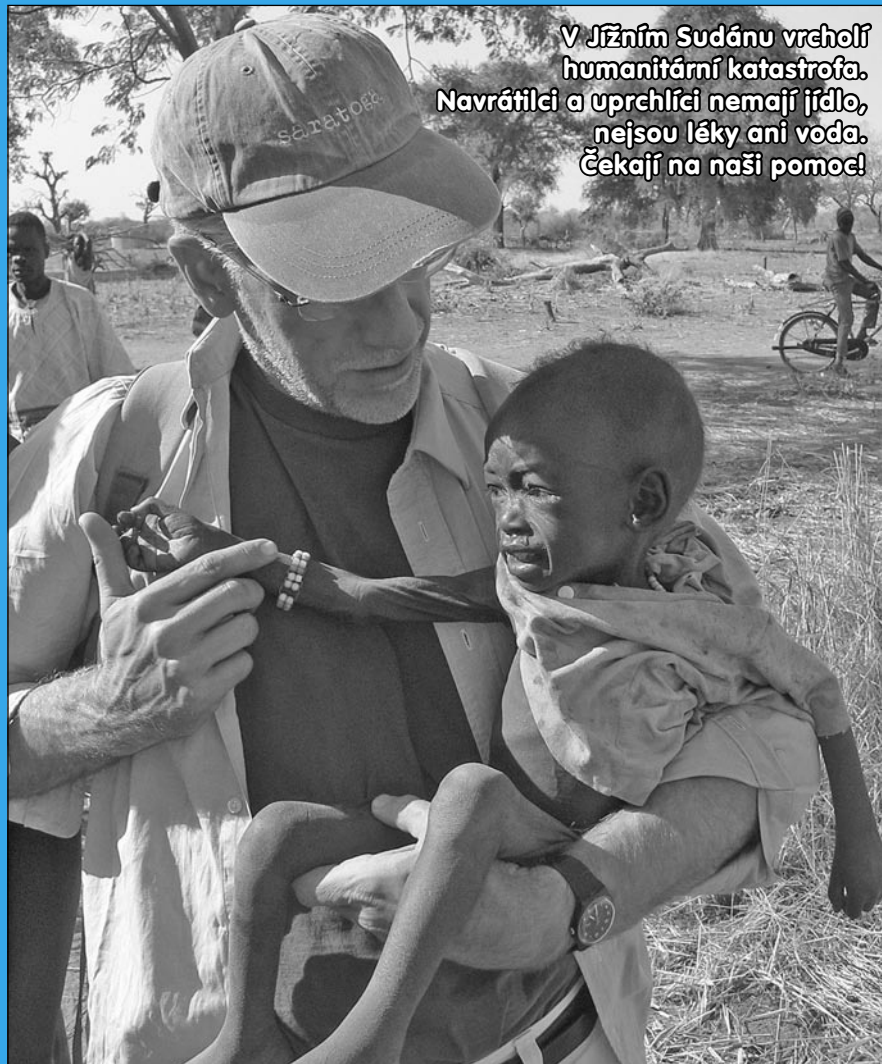

V Jižním Sudánu vrcholí
humanitární katastrofa.
Navrátilci a uprchlíci nemají jídlo,
nejsou léky ani voda.
Čekají na naši pomoc!

ZDARMA

ZPRAVODAJ KLN / ROČNÍK 16

Trpí-li jedna část, trpí s ní části všechny!
(1 Kor 12:26)

Slovo úvodem

Prožili jsme v klidu největší křesťanské svátky v roce. Možná si většina z nás ani neuvědomuje, co to znamená „v klidu“ a jaký je to dar. Světové organizace sledující porušování náboženské svobody, evidují za loňský rok 175000 umučených a zabitých křesťanů. Je to však jen vrchol le-
dovce. Diskriminovaných a pronásledovaných křesťanů je ve světě 200 až 250 milionů. Jsou to naši bratři v komunistické KLDŘ, Číně, Vietnamu a křesťanské menšiny v muslimských státech. Stoupá i násilí proti křesťanům v zemích, kde je většinovým náboženstvím „mírumilovný“ hinduismus a ještě „mírumilovnější“ buddhismus. Také zprávy a informace v našem zpravodaji jsou jen kusým výběrem z mnoha. Snažíme se, aby alespoň trochu doplnily to, co můžete získat z oficiálních médií.

Přinášíme Vám podrobnější zpravodajství ze Súdánu, kde v současném období sucha vrcholí i humanitární katastrofa, kdy se do Jižního Súdánu vracejí nejen bývalí otroci, ale proudí tam i uprchlíci z Dárfúru, kam se nyní přemístilo řádění arabských rasistů. Vždyť tam méněcenní černoši (většinou muslimové!) žijí vedle velkých zásob ropy a uranu (ten znovu získává na důležitosti kvůli nutnosti stavět atomové elektrárny) a chartúmská vláda si chce jejich území pojišťit.

Dostáváte také podrobnější informace, jak bylo naloženo s vašimi dary v Indii. Otec Med nás ve svém posledním dopise vybízí, abychom pracovali „ke slávě boží a dobru všech“. Připomíná naše volby a pokračuje: „My zde v Severovýchodní Indii máme naše volby. Je to divoké a potřebujeme vojsko, aby se to udrželo bez výstředností. Doufáme a modlíme se.“ Po zimě, kterou otec Jan strávil většinou v nemocnici, ale teď na jaře píše „cítím se lépe. Tak naše práce na horách pokračuje v evangelizaci na všech stranách. Pozdravujte všechny přátele, kteří se o nás starají (což tímto plním). Bůh bude s nimi.

Prosím o modlitbu. Zůstávám Váš v Kristu Pánu.“ 13. dubna se otec Jan dožil požehnaných 91 let!

Velikonoce jsou pro křesťany svátky naděje. Modleme se vytrvale, aby se dočkaly pokoje i pronásledované údy Kristova těla a snažme se žít tak, abychom alespoň v naší vlasti byli vidět a pracovali tak, jak nás vyzývá otec Jan.

Váš
F. Kopečný,
výkonný ředitel CSI-ČR

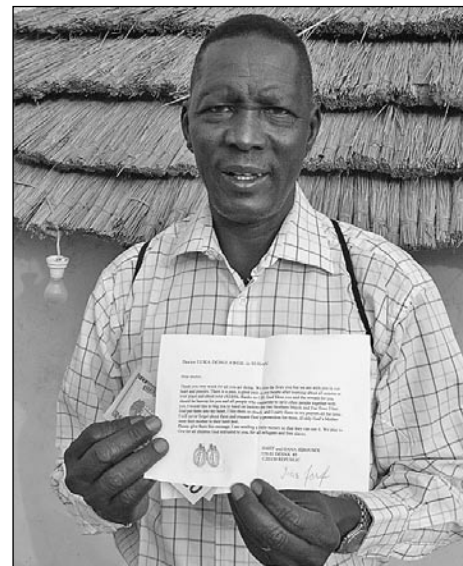

Súdán

Velká pomoc malými prostředky

CSI dlouhodobě podporuje Dr. Luku Denga při provozu polní kliniky ve Wanyjoku v Jižním Súdánu. Také díky dárcům z České republiky může Luka Deng ošetřit mnoho nemocných.

Dr. Luka Deng, spolupracovník CSI, bude i tento rok pomáhat nemocným v Jižním Súdánu. V roce 2006 ve své polní klinice ve Wanyjoku (Východní Aweil) ošetřil 16 260 pacientů, často jen pomocí velice skromných prostředků.

Dr. Luka Deng s dopisem a darem z České republiky. CSI

Malý chlapec Atak.
Mast na popáleniny může dítěti zachránit život. CSI

Dr. Luka Deng pomáhá i těm, kteří se vrátili do své vlasti z otroctví, nebo utekli před válkou do Jižního Súdánu ze západosúdánského Dárfúru. Luka Dengovi předal Gunard dopis z České republiky se srdečným vyjádřením podpory. Medailonky jsou věnovány bratrům Majokovi a Tucovi, uprchlíkům z dárfúrské vesnice Tibal.

Popáleniny

Malý Atak se ve spánku převálil do ohniště. Popálil se na paži a břicho. Bez masti proti popáleninám by byly bolesti dítěte nesnesitelné a uzdravení téměř nemožné.

Oční infekce

Mariiny oči svědily a pálily. Stále znovu si vytírala pálicí víčka. Jako mnoho jiných trpí infekčním zánětem očních spojivek. Pokud se infekce neléčí, může vést až k úplné slepotě.

Zpráva z výpravy CSI do Jižního Súdánu v lednu 2007

Úvod

V lednu 2007 CSI zahájila kampaň s názvem Free, Feed and Heal the Captives, což by se dalo přeložit jako „Osvobodte zajaté, dejte jim najíst a uzdravte je“. Geografickým místem této akce byl Aweil v Jižním Súdánu.

Oblast Aweilu hraničí s převážně muslimským a arabským Severním Súdánem, včetně Dárfúru, kde momentálně probíhá pokračování již 24 let trvající genocidy proti černým Afričanům.

V Aweilu a sousedním státě Warabu žijí černí Afričané vyznávající křesťanství či tra-

diční animistická náboženství. Tyto oblasti byly hluboce poškozeny nájezdy na otroky podporovanými centrální súdánskou vládou v době občanské války mezi severní a jižní částí Súdánu v letech 1983-2005. Ačkoliv tyto nájezdy na otroky byly v důsledku mírové dohody z ledna 2005 mezi vládou Súdánu (GOS) a Súdánskou lidovou osvobozenec-kou armádou (SPLA) zastupující Jižní Súdán pozastaveny, desetitisíce jihosúdánských otroků stále zůstávají v zajetí v Severním Súdánu. Hlavním cílem této lednové akce CSI bylo zajistit osvobození a návrat domů 102 otroků. (Částečně jsme o této akci informovali již v minulém čísle zpravodaje.)

Válkou ztrýzněná a zoufale chudé obyvatelstvo Aweilské oblasti se musí v současnosti vypořádat s masivním přílivem uprchlíků. Jednu část z nich tvoří rodáci z Dárfúru a vysídlení Dinkové původně z Aweilu, kteří utíkají před násilím v Dárfúru a sousedním Kordofanu. Druhá a mnohem početnější část se skládá z rodáků z Aweilu (rovněž příslušníci dinkského kmene), kteří byli vysídleni v průběhu občanské války mezi Severním a Jižním Súdánem a mohli se nyní vrátit do své domoviny. Vracejí se vyčerpaní a bez prostředků pro obnovu svých životů. CSI těmto uprchlíkům a navrátilcům osvobozeným z otroctví poskytla naléhavou pomoc, včetně humanitárních souprav (balíky pro přežití) a lékařskou pomoc.

Lékař CSI, doktor Luka Deng, oznámil případy meningitidy v aweilské oblasti. Hned po naší návštěvě potvrdila jihosúdánská vláda vypuknutí epidemie, která si již vyžádala stovky životů.

Základní údaje o lednové návštěvě CSI v Jižním Súdánu

- Z otroctví se vrátilo 102 otroků
- CSI doručila 2 000 humanitárních souprav
- CSI doručila dodávky léků na tři měsíce pro polní kliniku CSI, kterou vede Dr. Luka Deng

Osvobození otroků

102 černých Afričanů bylo osvobozeno od svých arabských pánů z kmene Baggara a navraceno do své domoviny v Jižním Súdánu. Tuto akci podpořila CSI. Z otroctví osvobození lidé byli přivedeni do dvou oblastí (Rum Dier ve Východním Aweilu a Pamat v Severním Aweilu) představiteli arabsko-dinkských mírových výborů ve Warawaru a Manger Ater.

Většina osvobozených otroků, převážně chlapců a mladých mužů, byla zajata milicemi podporovanými súdánskou vládou v průběhu dlouhé občanské války, ve které bojovala Araby a muslimy ovládaná súdánská vláda proti SPLA složené hlavně z černých Afričanů.

Rozhovory s osvobozenými ukazují případy fyzického a psychologického zneužívání. Převážná většina osvobozených zakusila bití, rasové a náboženské urážky, nucené práce a odmítnutí svobody praktikovat jiné náboženství než islám. Většina dívek a žen se stala obětí sexuálního zneužívání.

Mezi osvobozenými byli i tito lidé, kteří hovořili o svých těžkostech

Šestnáctiletá matka Agor Deng: „Dostala jsem se do otroctví ještě jako malá dívka. Pamatuji si, jak mě matka nesla při cestě na sever. V otroctví jsem byla opakovaně znásilněna mým pánem Adami Abakirem a jeho společníky. Někdy se na tom podíleli čtyři nebo pět mužů. Kvůli tomu se mi i narodilo dítě. Adami Abakir a jeho žena mi nožem vy-loupili pět nehtů, když jsem odmítla jejich příkaz tlouct zrní. Někteří lidé mě slyšeli křičet a přišli na pomoc. Zabránili jim vytrhnout mi všechny nehty. Neměla jsem na výběr. Musela jsem se modlit a chovat jako muslimka.

Třicetiletý Garang Akot Wiir: „Má pravá paže a noha částečně ochrnuly poté, co jsem byl bit a pevně uvázan na 24 hodin. Byl to

trest za pokus o útěk. Bylo mi teprve patnáct let. Můj pán mi dal jméno Abdelrazik Ezzadin a přinutil mě vykonávat islámské rituály. I když jsem to dělal, stále mě říkal „infidel“ (bezvěrec) a jinými hanlivými jmény.

Pětačtyřicetiletá Achol Loc Wiel: Byla jsem postřelena do nohy, když Arabové podnikli nájezd na naši vesnici. Také jsem během nájezdu a nuceného pochodu do Severního Súdánu přišla o manžela a tři děti. Odňali je ode mě a už jsem je nikdy neviděla. Na Severu jsem byla hromadně znásilňována přáteli mého pána. Taktéž mě přinutil k tomu, abych přestala praktikovat křesťanskou víru a modlila se jako muslimka.

Gau Anyar Gau (35 let): „Byl jsem zajat, když mi bylo asi jedenáct let. Arabové zabili mnoho lidí. Zastřelili mého otce. Viděl jsem, jak umřel. Nevím, co se stalo matce. Moje sestra Achol a bratr Ngong byli zajati se mnou. Ale brzy jsme byli odděleni. Už jsem je nikdy neviděl. Cestou na sever jsme se dostali do Grinty, ale nestačil jsem ostatním.

Jeden z Arabů vytáhl nůž a chystal se mě podřezat. Ale druhý Arab viděl, co se děje a skočil na toho s nožem. Zachránil mi život. Nůž mě místo na krku pořezal na obličej. Arab, který mě zachránil, se jmenoval Ali Majoub. Stal se mým pánem. Staral jsem se o jeho velbloudy. Choval se ke mně dobře. Dal mi jméno Majoub Ali Majoub, jako kdybych byl jeho syn.“

Wiir Kuan Wiir (24 let): „Dostal jsem se do otroctví v mladém věku. Přinutili mě, abych se stal muslimem. Dali mi jméno Muhammad. Jednou jsem šel se svým pánem na tržiště a tam jsem se dostal do hovoru s nějakými dinkskými křesťany. Ti nebyli otroky. Řekli mi o své církvi a ať je navštívím. Občas, když jsem dostal za úkol dohlížet na krávy v buši, navštěvoval jsem dinkské křesťany. Ti mi vyprávěli o Ježíši a rozhodl jsem se, že se stanu křesťanem. Dali mi jméno Abraham, ale musel jsem to uchovat v tajemství. Můj pán se dozvěděl, že se scházím s křesťany. Potrestal mě bitím a kapáním horké vody na moje ucho.

Dut se setkal se svým strýcem Yaiem. (CSI)

Dut Yai Yai (25 let): „Do otroctví jsem se dostal, když mi byli asi čtyři roky. Jsem muslimem. Když přišli mudžáhidové – nájezdníci, prohledávali les. Staral jsem se o kozy a zrovna jsem je vedl zpátky domů. Když mě zajali, vzali mě do pasteveckého tábora v Omdrissu. Nemohl jsem utéct. Nevěděl jsem, kam jít. Byl jsem zajat společně s dalšími pěti chlapci. Tři byli příbuzní, další dva přátelé. V Omdrissu jsme byli společně drzeni asi jeden rok. Pak ostatní rozeslali jinam. Já jsem zůstal v Omdrissu. Cestou na sever se dva zajatí chlapci z Bako pokusili utéct. Jmenovali se Bol a Garang. Chytli je a přímo před námi jim podřezali krky. Celou cestu do Omdrissu jsme museli jít pěšky. Arabové mě bili, když jsem zpomalil. Všichni z nás byli chlapci, kromě jedné dívky Ayak. Mahmoud Shegbebi byl mým pánem. Byl to ten, který mě zajal. Musel jsem se starat o jeho krávy a kozy. Zůstal jsem v pasteveckém táboře. Když přišlo, mohl jsem spát v Mahmoudově příbytku. Jinak jsem spal venku. Mahmoud měl další dva dinkské otroky – Duta (přejme-

novaného na Muhammada) a Akecha. Akecha dostal Mahmoudův bratr Adam. Jsou stále u svých pánů. Oba byli starší než já. Nejhorší v otroctví je, když onemocníte. I tehdy jsem musel pracovat. Nebyl žádný odpočinek, ani žádné peníze. Mahmouda jsem musel nazývat „Abun“ (otec). Ale stále si pamatuji svoji matku a otce. Mahmoud mi řekl, že jsem jeho synem a musím jít do koránské školy. Byl jsem tam měsíc. Potom mě učil „fekki“ (koránský učitel) v pasteveckém táboře. Učil mě, že Dinkové jsou špatní bezvěrci. Mahmoud říkal, že pes je lepší než bezvěrec. Z toho jsem měl zlý pocit. Věděl jsem, že jsem Dinka. Mahmoud mě poslal pryč úplně s prázdnou, měl jsem jen šaty. Už jsem se viděl se svým strýcem Yai Magokem. Ten mi dal něco k jídlu.

Maror Achier Kuol (14 let): „Do otroctví jsem se dostal, když mi bylo šest nebo sedm let. Jsem z křesťanské rodiny, ale musel jsem se stát muslimem. Můj pán Adharam mě přejmenoval a dal mi jméno „Hassan“. Taktéž mě často bil, nutil mě do práce, za kterou jsem nic nedostal, a nadával mi. Jed-

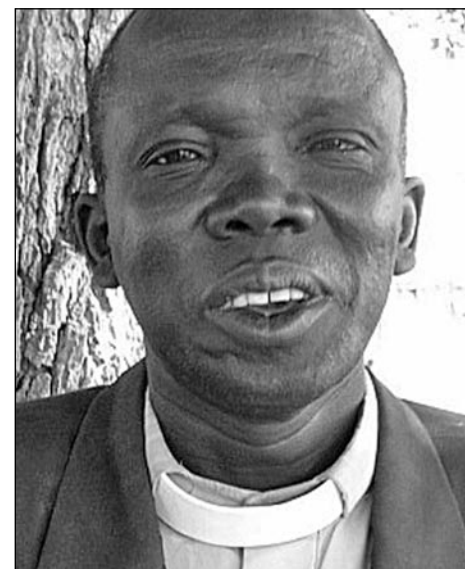
← ↑ Marorův tropický vřed před a po ošetření

Ahmed B., zajišťující návrat otroků,
je spolupracovníkem Arabsko-dinkského
mírového výboru ve Warawaru.
Na obrázku se zdraví s Dr. Johnem Eibnerem
po příjezdu dokumentačního týmu CSI.

nou jsem se staral o krávy a zranil si nohu o větev. Zanítilo se to a už se to nikdy neuzdravilo. Bylo to vždy otevřeno a mouchy na to sedají. Adharam s tím nic neudělal.

Marora jsme vzali do kliniky k Dr. Luka Dengovi. Poté, co vyšetřil otevřené zranění, řekl, že se jedná o tropický vřed, který v případě neléčení vede k rakovině kosti. Když rakovina propukne, není už jiná volba než

Reverend Tito Athian

amputace nebo jistá smrt. Nicméně, při užívání antibiotik a denní péči a čištění, by se Marorovo zranění mělo zahojit do několika týdnů. Nechali jsme Marora v péči Dr. Luky. Marorova noha a možná i jeho život byly zachráněny.

Osvobození a dokumentace o 102 otrocích byla výsledkem spolupráce mezi arabsko-dinkskými mírovými výbory, úřady v Aweilu, místními církvemi a CSI. S každým otrokem byl učiněn rozhovor s detaily osobního příběhu a způsobu zneužívání, kterému byl dotyčný vystaven. To vše bylo zaznamenáno do strukturovaného formuláře. Detaily jsou následně zaneseny do elektronické databáze CSI o osvobozených otrocích.

Poté, co byla pořízena dokumentace osvobozených otroků, věnovala CSI každému zrní a humanitární soupravy (balíky pro přežití), které navrátilcům pomohou při návratu domů už jako svobodní lidé. Každá humanitární souprava obsahuje přikrývku, kanystr na vodu, moskytiéru, plachtu, srp a rybářské háčky.

Reverend Tito Athian, súdanský kněz z episkopální církve a dlouholetý partner CSI, vyjádřil radost nad osvobozením otroků: „Děkuji Vám za to, že jste pomohli k návratu našich lidí z otroctví. Nyní mohou slyšet Ježíšovu radostnou zvěst a zvolit si vlastní náboženství.“

Aaron Cohen

Aaron Cohen, aktivista v boji proti otroctví a konzultant pro legislativu proti nekalému obchodu s lidmi, který se účastnil několika akcí CSI na osvobození otroků, prohlásil: „Ve 23 zemích jsem mohl přímo vidět, jak pozitivní vliv mají dobré programy na situaci otroků. CSI v Súdánu vytvořila udržitelný a efektivní program, pomocí něhož byly osvobozeny tisíce otroků a který inspiroval legislativu proti obchodu s lidmi a přinesl naději lidem v zajetí. Průkopnická práce CSI v Súdánu může být příkladem všem abolitionistům.“

Naléhavá pomoc

Více jak 5 milionů černých Súdanců bylo donuceno opustit své domovy v Jižním Súdánu během dvou desetiletí devastujících nájezdů arabských muslimských otrokářů v příhraničních oblastech mezi Súdánem a Jižním Súdánem. Široce rozšířený rasismus a náboženská bigotnost panující mezi arabskými

muslimy na severu znamenaly pro Jižní Súdánce velmi tvrdý a zoufalý život. Velmi toužili po návratu do své vlasti. Po podepsání mírové smlouvy v roce 2005 to začalo být možné. Vloni se jich vrátilo desítky tisíc s nadějí, že naleznou bezpečí a začnou nový život. Mnozí přišli s důvěrou v pomoc mezinárodního společenství. Tu dostali příslibem v rámci „Pomocného programu USA“ v roce 2004.

Příslibený program však nebyl realizován. K navrátilcům se naopak přidali další uprchlíci z Dárfúru. Pracovníci CSI mohli vidět dopady selhání pomoci při svých návštěvách v oblasti Aweilu v březnu a květnu 2006. Při návštěvě Majok-Yith-Thieu bylo rozloženo 13 000 lidí pod stromy. Živili se listím a pili špinavou vodu. Mnoho z nich bylo zraněno.

CSI bylo informováno o listopadovém pogromu na Dinky. Přes 4500 černých Afričanů bylo vyhnáno rasistickými arabskými

muslimy ze svých domů z příhraničního severosúdánského města Meiram. Násilí proti nim, vraždy, znásilňování, loupeže a zhářství je rychle vyhnalo na jih. Ti co přežili, svědčili o mučení a ubíjení dětí k smrti, o jejich mrtvolách házených do studní. Mnozí z nich dorazili do Jižního Súdánu zranění. To vše potvrdili pozorovatelé vyslaní OSN. CSI bezprostředně organizovalo záchrannou akci a vyslalo do oblasti svého koordinátora humanitární pomoci, Gunnara Wiebalka, aby tam dopravil balíky pro přežití a léky. V lednu jsme se vrátili. Nalezli jsme tisíce ještě žijících v beznadějně situaci. Otřesnou situaci popsala zdravotní sestra Isaiah Yai, která se snažila poskytovat lidem v Majoku zdravotní pomoc. „Trvale byl nedostatek základních léků a zdravotního materiálu, a to i přes snahu jihosúdánské vlády a Světového potravinového programu. Ten ale opustil oblast a tak pokračuje utrpení a boj o přežití. Nepodařilo se navrátit prameny ani v hloubce 400 stop. Pro ty tisíce lidí byla dovážena jedna cisterna vody denně z řeky Bahr El Arab. Tak museli pro vodu k vrtu vzdálenému tři

hodiny. Jen CSI dodalo balíky pro přežití a léky. Za to jsou jim všichni vděční.“

Podle informací sestry jsme rozdávali balíky pro přežití těm, co je ještě nedostali. Byly mezi nimi tři ženy, Adwal Guaaot Majok, Abuk Majok Anei a Adior Deng Athian a jejich 17 dětí. Všichni žijí společně v primitivním přístřešku z trávy.

Jiným příjemcem byla Anjong Wek Majok. Tato mladá žena dorazila jen devět dnů před naším příjezdem s pěti dětmi. Neměla ještě ani střechu na chýši z trávy. Anjong nemohla nalézt žádného příbuzného a nedostala žádnou pomoc, až od CSI.

Při obhlídce „utečeneckého tábora“ nám jedna matka, Nyanut Awer Kuac, ukázala své vyhladovělé, umírající dítě. Vysvětlovala, že dva roky starý Deng nebere prs, protože trpí průjmami a není schopen chodit. Sestra Isaiah je prohlédla a řekla, že mu zbývají dva dny života. Vzali jsme je i s matkou a letěli s nimi do nemocnice v Akuem. Byly

přijati a lékař prohlásil, že jsme přivezli dítě v pravý čas a že jeho šance na přežití jsou dobré.

Střetli jsme se s guvernérem státu Aweil, Madut Biarem. Ten nám poskytl přehled problémů svého státu (je na hranicích se severní Súdánem), kterým musí čelit v souvislosti s otroctvím a umisťováním navrátilců:

„Osvobozovací práce CSI (výkup otroků a pomoc navrátilcům) je opravdovým požehnáním pro naše lidi. Doufáme, že bude pokračovat. Teď se otevřel prostor osvobodit mnohé zotročené ženy a děti. Mírová smlouva s Chartúmem znamená, že se dal do pohybu osvobozovací proces. Navracející se otroci mohou jít do míst v minulosti nedosažitelných. Moji vlastní příbuzní byli zotročeni. Chci je nalézt, osvobodit a vrátit domů. Prezident Jižního Súdánu, Salva Kir, zařadil úsilí o ukončení otrokářství a návrat otroků domů do agendy naší vlády v Juba. A já zajišťuji plnění tohoto úkolu v Aweilu.

OSN plánovalo návrat jen 150000 lidí do celého Jižního Súdánu, včetně 15000 do našeho státu Aweil. Je to jen předem dohodnutý údaj na základě zdrojů OSN, který hodlá OSN nabídnout. Skutečný počet na sever zavlečených Jihosúdánců a ještě na severu Súdánu žijících je totiž kolem 5 milionů. Největší skupiny jsou právě z příhraničního státu Již-

ního Súdánu, Aweilu. OSN registrovalo jen 15000 lidí z Aweilu a slíbilo jim pomoc při jejich návratu domů. My ale víme, že se jich vrátí mnohem více než 15000 a že OSN ne vždy splní, co slíbilo. Vloni byly OSN a další organizace neschopny zajistit ty nejzákladnější potřeby navrátilců s nimiž navíc proudili uprchlíci z Dárfúru. Jsou příznaky, že podobná situace nastane v tomto suchém období, ale ve větším rozsahu. Bude to nejhorší od března do května. Spousta lidí se budou snažit dojít před obdobím dešťů, kdy v květnu začne i obdělávání půdy. Stát Aweil není schopen zajistit stravu, čistou vodu, přístřešky a zdravotní služby pro tolik navrátilců. Nemáme prostředky pro tak rozsáhlou humanitární pomoc. Zajišťování jídla, osiva a balíků pro přežití a léků zajišťované CSI je významnou pomocí a je vysoce hodnoceno.“

Ujistili jsme guvernéra, že zakladatel CSI a mezinárodní prezident, pastor Hans, učinil slavnostní slib pomoci osvobozování súdánských otroků dokud „poslední otrok nebude osvobozen“ a dal prioritu pomoci v tomto období sucha navrátilcům i uprchlíkům z Dárfuru.

Situace v Súdánu je stále vážná. Česká pobočka CSI přispěla letos na Súdán již 14000 USD. Nejen to, přihlásila se i státní lékařka, která chce jít pomáhat přímo na místo.

Indie

Dostali jsme podrobnou zprávu z indického státu Manipur, který hledíte na severovýchodě Indie, hraničí s Barmou, dnes Myanmar a kde působí v požehnaném věku (13/5 jsme vzpomínali jeho 91. narozeniny)

otec Jan Med, který odešel do Indie už v roce 1935. Otcové salesiáni nás informují jak naložili s vašimi dary za poslední dva roky. Celkem dostali 2,467,326 rupií (rupie je asi 50 haléřů). Vybrali jsme jen hlavní položky:

• Školné (příspěvky pro nejpotřebnější)	250 628
• Platy učitelům	124 874
• Stavba vesnické školy	1,126 873
• Laboratoře na VŠ v Maram	590 688
• Rekonstrukce vesnického kostela	46 814
• A nejmenší čerpání je na sportovní setkání	500

Společně jsme měli největší radost z rozšíření studia na škole v Maram na univerzitní úroveň. Splnil se tak sen otce Jana Medy, který byl při zakládání učiliště. Představený, otec Jose Palely, nám napsal: „My všichni, vedení, zaměstnanci a studenti Don Bosco College Maram, děkujeme Bohu, že nám poslal pomoc pro vzdělávání pilných, chytřích ale chudých studentů (sám jsem je při návštěvě v Maram mohl jen obdivovat, F.K.). Učiliště má 1052 studentů, 600 na druhém stupni a 54 na vysokoškolském studiu. 20 studuje chemii, 18 botaniku a dále zoologii, matematiku a fyziku.

Většina studentů je velmi inteligentní.

Studenti v Maram

Pocházejí z různých společenství a kmenů a při svých studiích se učí také žít v harmonii mezi různými etniky. Působíme v zemědělské oblasti a studenti tak mohou bezprostředně poznat její problémy a jsou motivováni ke studiu jejich řešení.

My všichni v Maram si hluboce ceníme vaši hodnotnou a trvalou podporu vzdělávání a jeho zpřístupnění chudým dětem. Vláda státu Manipur nepodporuje vůbec vyšší vzdělávání. To je potom pro studenty prestižní a nákladné. Denně se modlíme, aby vám Pán požehnal a jsme vám velmi zavázáni.

Váš
Otec Jose Palely SDB.“

Studenti ve „vaší“ laboratoři

Zprávy k zamyšlení a modlitbě

Egypt

Už od července 2006 je 15letá koptská křesťanka držena násilím islámským únoscem. Její rodina shromáždila požadované výkupné. Avšak čtyři koptové, kteří chtěli předat výkupné, byli zadrženi policií. Rodina je zoufalá. Jejich dcera se stala jednou z mnoha smutných obětí toho, co muslimové nazývají „svatou válkou“. Jen těžko lze takové jednání považovat za výstřelek. V Káhiře sídlí islámská univerzita s uznávaným hla-sem u všech mohamedánů, Al Azhar univerzita. Mezi její profesory patří otcové všech islamistických organizací a studovala tam i řada velitelů těchto organizací.

Proto znovu upozorňujeme na naše
www stránky, kde je možné připojit podpis,

vytisknout protestní arch (ve Švýcarsku již shromáždili 10000 podpisů).

Irán

Koncem ledna byla v Teheránu propuštěna devatenáctiletá Nazarin Fatehi z vězení. Dostala se tam, protože při obraně před znásilněním probodla násilníka a soud ji podle islámského práva šaría odsoudil. CSI iniciovalo od srpna 2006 protestní akce za její osvobození. Adresátem byl Ajatoláh Chamenejí.

CSI

Nigerie

V polovině ledna napadlo více jak 200 islamistů zedníky, kteří se pokoušeli opravit kostel vypálený před dvěma lety ve spolkovém státě Nasarawa. Farář Jerry Modibo:

„Muslimové skandovali Smrt křesťanům, Smrt nevěřícím!“ CSI

Gombe, 29. března 2007 -

Dva dny po vraždě křesťanské učitelky v tomto městě v severní Nigérii muslimští extrémisté zapálili kostel Západoafrické evangelikální církve (Evangelical Church of West Africa, ECWA) ve čtvrti Chanchanya. Padesátiletý Rev. Rukun Gaius, předseda ECWA v distriktu Gombe, v rozhovoru pro agenturu Compass uvedl, že se v pátek 23. března v noci vypravil ke kostelu značný počet muslimských extrémistů a kostel zapálili. Svatošánek byl při požáru zcela zničen. „Muslimové se shromáždili u kostela přibližně v 11 hodin v noci a zapálili jej,“ prohlásil Rev. Gaius. „Lidé z okolí a členové našeho společenství si všimli, jak kostel hoří a spěchali požár uhasit. Tou dobou však již oheň napáchal značné škody.“ 500 členů společenství se nyní musí „účastnit bohoslužeb a dalších sborových programů pod otevřeným nebem,“ prohlásil Rev. Gaius.

Compass Direct

Gombe, 27. března 2007 -

Christianah Oluwatoyin Oluwasesinová, učitelka občanské nauky na státní škole druhého stupně v severonigerijském městě Gandu, měla ve středu 21. března cestou do práce dobrou náladu. Těšila se, jak po skončení posledního dne zkouškového období odjede za manželem do Abeokuta, kde sehnal novou práci. Muslimští studenti a místní islámští extrémisté však Oluwasesinovou toho dne zavraždili na základě obvinění, že znesvětila Korán. Učitelku nejprve kameovali, poté umlátili holemi a nakonec mrtvé tělo zapálili. Aluke Musa Yila, člen učitelského sboru, v rozhovoru pro agenturu Compass uvedl, že Oluwasesinová v souladu se školním řádem před zahájením testu vybrala od dětí všechny papíry, knihy a školní brašny, aby zabránila podvádění. „Krátko poté, co byly všechny brašny naskládány před tabulí, jedna z dívek ve třídě se rozplakala,“ uvedl Musa. „Řekla svým spolužačkám, že měla

v brašně výtisk Koránu, a když se Oluwasesinová brašny dotkla, její Korán znesvětila, protože je křesťanka.“

Compass Direct

Sokoto, 20. března 2007 -

Vykoupená křesťanská církev Boží (Redeemed Christian Church of God), jedna z největších letničních denominací v Nigérii, je současně jednou z nejrychleji rostoucích v celé Africe. Přestože je kolébkou zázračných uzdravení, znamení a zázraků, jeden zázrak se společenství ve městě Sokoto na severu země stále nedaří demonstrovat: zabránit členům šítské sekty v konfiskaci vlastního majetku. Představitelé islámské skupiny používající název Izala postavili mešitu poblíž budovy farnosti v Kokeri a začali se s křesťany soudit, aby je donutili se přestěhovat a muslimové mohli objekt převzít. Agenturu Compass o tom informoval pastor Abisona Michael. Aniž by uvedli jakýkoli zákonný důvod, vůdci Izaly prostě doufají, že soud plný muslimských soudců nařídí konfiskaci majetku a předá jej do jejich vlastnictví, uvedl Michael. „Podobné případy jsou v severní Nigérii velmi časté, a církev je vůči nim bezmocná.“ Místní vůdci Izaly odmítli s korespondentem agentury Compass o případu hovořit se zdůvodněním, že stále probíhá soudní proces.

Compass Direct

Sokoto, 14. března 2007 -

Podle informací místních křesťanských vedoucích se únosy křesťanských chlapců a dívek za účelem jejich obrácení k islámu, v převážně muslimském svazovém státě Sokoto, staly zcela běžným jevem. Třináctiletý Victor Udo Usen, člen Kristovy apoštolské církve (Christ Apostolic Church) ve stejnojmenném městě na severu země se poprvé ztratil v listopadu loňského roku. 20. února k rodině dorazila informace, že byl Victor spatřen v domě muslimského souseda. Victorova matka, Esther Udo Usenová, korespondentovi agentury Compass vyprávěla, jak se okamžitě rozběhla do domu, kde byl její syn spatřen a setkala se s ním, zatímco se zoufale

pokoušel uprchnout. „Rychle jsem ho popadla za ruce a vlekla ho pryč směrem k našemu domu. Téměř okamžitě jsem však zaslechla výkřiky ‚Allahu Akbar! Allahu Akbar! Allahu Akbar [Bůh je velký]!‘ a ke svému zděšení spatřila početný zástup muslimů, jak běží směrem k nám.“

Compass Direct

Zaria, 7. března 2007 - Muslimští studenti se již dvakrát pokusili zapálit kapli v areálu střední školy, která byla rekonstruována loni v srpnu poté, co ji islamisté před třemi lety zcela vypálili. V lednu muslimští studenti státní přírodovědecké střední školy v Kufena ve čtvrti Wusada v Zaria v severonigerijském svazovém státě Kaduna zapálili kapli Adonai, která byla rekonstruována v loňském roce (bohoslužby byly obnoveny v září). Pokus se nezdařil, stejně jako předchozí žhářský útok v prosinci 2006; křesťanští zaměstnanci a studenti školy plameny uhasili. Pastor Samuel Nuhu, jeden z učitelů, v rozhovoru pro agenturu Compass poznamenal, že v roce 2004 muslimští studenti kapli vypálili a fyzicky napadli své křesťanské spolužáky - mnozí z nich museli být hospitalizováni. Před, zatím posledním, incidentem, někdo hodil do kaple dva dopisy, ve kterých křesťanské studenty a zaměstnance varoval před hrozícím útokem, pokud ze školy neodejdou. Dopis obsahoval také urážlivé poznámky o Ježíši.

Compass Direct

Indonésie

Přiznání vedlo k objasnění vražd křesťanů z let 2004 a 2005 v provincii Centrální Sulawesi: V lednu 2007 se přiznal před soudem islamista Lilik Pulnomo, že se podílel na stětí tří školaček v hlavním městě Poso v říjnu 2005. Kromě toho zastřelil v květnu 2004 právníka Ferry Solahali a v červnu 2005 pastorku Susiany Tinuele.

CSI

Indie

NOVÉ DILLÍ, 11. dubna 2007 - Přestože

do voleb v Madhjaapradeši zbývá ještě více než osmnáct měsíců, dva místní křesťanští vedoucí představitelé spojují vládnoucí hinduistickou nacionalistickou stranu a nárust pronásledování, právě s blížícím se hlasováním. Od července 2006 představitelé Katolické biskupské konference v Madhjaapradeši obdrželi zprávy o více než 55 útocích v tomto státě (přezývaném „srdce Indie“), charakterizovaných násilnostmi proti příslušníkům nepočetné křesťanské menšiny. „Došlo zde k několikanásobnému nárůstu páchaných zvěrstev proti křesťanům, navíc vládní podpora hinduistických extrémistických skupin nebere konce.“ Prohlásila Indira Iyengarová, prezidentka Madhya Pradesh Christian Association (Madhjaapradešská křesťanská asociace).

Madhjaapradeš - Přibližně třicet hinduistických extrémistů patřících ke skupině Dharma Sena (Náboženská armáda) 1. dubna (na Květnou neděli) napadlo 250 křesťanů během závěrečných modliteb v kostele sv. Pavla v Gokulpuru v Jabalpuru ve státě Madhjaapradeš. Podle informace Globální rady indických křesťanů patří kostel Severoindické církvi (Church of North India). Sedm křesťanů, zraněných při útoku, bylo propuštěno z nemocničního ošetřování 2. dubna. Místní křesťané nás informovali, že útočníky vedli Yogesh Agrawal a další představitelé Dharma Sena. Extrémisté vyzbrojeni holemi a meči údajně přijeli na motocyklech a začali rozbíjet čelní skla a přední světlá zaparkovaných automobilů. Nakonec zmlátili několik křesťanů; James Masih, presbyter společenství sv. Petra, utrpěl vnitřní zranění. Podle místních zdrojů extrémisté mlátili holí také pětiletého Masihova syna, který si hrál s bubínkem. Kromě toho proklínali a uráželi členy společenství a křesťanskou víru a obviňovali křesťany z podvodného obrácení chudých hinduistů. Poranění byli rovněž dva extrémisté z Dharma Sena, přestože není zřejmé, zda se zranili při pádu z motocyklu nebo jim zranění způsobili bránci se křesťané. Policisté zaprotokolovali

obvinění obou hospitalizovaných členů Dharma Sena.

Maharáštra - Sedm nebo osm extrémistů vyzbrojených železnými tyčemi 31. března zmlátilo třiačtyřicetiletého pastora společenství True Worship Ministry Church (Pravá bohoslužba) v Dassera Maidan v Ulhasnagaru v distriktu Thane ve státě Maharáštra. O incidentu informoval list Times of India. Hinduističtí extrémisté vtrhli do shromáždění v průběhu modliteb přibližně v devět hodin večer. „Muži přišli až na pódium a udeřili mě do tváře,“ uvedl pastor Vashiani v rozhovoru pro agenturu Compass. „Vykřikovali oplzlé urážky na adresu křesťanské víry, rozbili zářivky, ozvučovací systém a klávesy a také zničili nábytek v modlitebně.“ Abraham Mathai, zástupce prezidenta Komise pro menšiny ve svazovém státě Maharáštra, korespondentovi agentury Compass řekl, že se jednalo o hinduistické extrémisty z Rashtriya Swayamsevak Sangh, kteří také pastora nepravdivě obvinili z násilných konverzí. Pastor Vashiani, kterému útočníci při útoku způsobili zranění hlavy a zlomili mu ruku, byl přijat do nemocnice Shree Mahapotrai v Ulhasnagaru. V době zveřejnění této zprávy nebyl nikdo zatčen.

Madhjabraděš - Neznámí hinduističtí extrémisté 1. dubna (na Květnou neděli) napadli účastníky křesťanského procesí v distriktu Damoh ve svazovém státě Madhjabraděš. Podle informací Indického evangelikálního společenství (Evangelical Fellowship of India, EFI) dva křesťané utrhli vážné zranění hlavy a byli přijati do misijní nemocnice. Místní zdroj uvedl, že k útoku došlo ve chvíli, kdy se celé procesí (ve kterém se nacházelo také mnoho dětí z nedělních škol z místních společenství) zastavilo u obchodu s úmyslem koupit si nápoj z cukrové třtiny. Několik hinduistických extrémistů na motocyklech se zeptalo, jestli jsou účastníci procesí křesťany. Když jim jeden křesťan odmítl odpovědět, extrémisté v obchodě popadli co jim přišlo pod ruku a dva křesťany

zmlátili. Ozbrojení extrémisté také křesťany varovali, aby už v budoucnu žádná procesí nepořádali. Když se začali shromažďovat místní obyvatelé, útočníci z místa činu uprchli. Napadení křesťané, jejichž jména EFI z bezpečnostních důvodů nezveřejnila, byli urychleně převezeni do nemocnice.

Karnataka - Skupina hinduistických extrémistů v oblasti Moodbidri v distriktu Dakshina Kannada ve státě Karnataka 27. března napadla pastora nezávislého společenství a nechala ho zadržet na základě obvinění z „vynucených konverzí“. „Extrémisté pronikli do domu pastora Athishaye Raje, ve kterém právě pořádal modlitební setkání.“ Uvedl v rozhovoru pro agenturu Compass Dr. Sajan K. George, celostátní prezident Globální rady indických křesťanů. Útočníci nejprve vyhnali věřící ven a poté zmlátili pastora a způsobili mu vnitřní zranění. Později si na Raje stěžovali na policii a tvrdili, že „násilím“ obrací hinduisty. Policisté Raje neprodleně zatkli, později byl nicméně propuštěn na kauci. „Když pastor policistům řekl, že by chtěl také podat stížnost na útočníky, odmítli mu vyhovět,“ uvedl George. Policisté rovněž vyzvali křesťany v distriktu, aby si sehnali povolení k pořádání křesťanských shromáždění ve svých domech. George uvedl, že se protikřesťanský naladěným zástupům daří vyvíjet na policii nátlak k zatýkání křesťanů bez jakéhokoli ověřování vznesených obvinění.

Karnataka - Hinduističtí extrémisté 7. března napadli společenství Smurna Holy Church v Horemavu Agara v Běngalúru v Karnátace, a 10. března si počíhali na pastora společenství, Shyama Raje. Přibližně v sedm hodin tři muži napadli pastora Raje jedoucího na motocyklu zhruba kilometr od jeho domu a zmlátili jej dřevěnými holemi. Když tři kolemjdoucí ženy začaly křičet, útočníci utekli. Následující den se pastor Raj pokusil podat První informační zprávu na policejní stanici v Hennuru. Policisté mu nejprve odmítli vyhovět, po intervenci zá-

stupce Globální rady indických křesťanů však stížnost zaprotokolovali. 7. března ráno vtrhlo do modlitebny přibližně 60 hinduistických extrémistů z Rashtriya Swayamsevak Sangh. „Uráželi mě oplzlými výrazy a vyhrožovali mi zabitím, načež několik lidí v zástupu začalo prokřikovat „Jai Shree Ram, Jai Hanuman [Sláva Pánu Rámovi, sláva Pánu Hanumanovi],“ sdělil pastor Raj korespondentovi agentury Compass. Hinduističtí extrémisté také vytloukli několik okenních tabulek kameny. Extrémisté z RSS nakonec odvedli pastora Raje na policejní stanici v Hennuru a obvinili ho z vynucených konverzí. 8. března byl na policii zadržován až do večera. „Policisté nezaprotokolovali žádnou stížnost proti hinduistickým extrémistům,“ dodal pastor Raj.

Himáčalpraděš - Policisté v distriktu Mandi ve státě Himáčalpraděš odmítli zaprotokolovat stížnost křesťanského pracovníka, kterého 25. února zmlátili hinduističtí extrémisté. „Útočníci (mezi nimi také několik místních obyvatel) přišli v doprovodu novinářů, kteří vyfotografovali křesťanského pracovníka Raje Kumara v jeho domě v Joginder Nagar v Mandi, kde pořádá křesťanská shromáždění,“ uvedl Sam Abraham, tajemník Celoidické křesťanské rady ve státě. Extrémisté odvezli Kumara na policejní stanici v Joginder Nagar a snažili se policii přinutit, aby zaprotokolovali obvinění z „násilného obracení“ hinduistů. Policisté ale Kumara jen vyslechli a obvinění odmítli přijmout. Abraham dodal, že extrémisté Kumara po propuštění nedaleko policejní stanice fyzicky napadli. Kumar utrhil při útoku několik zranění, policisté však odmítli zaregistrovat i jeho stížnost. „Křesťanský pracovník si později písemně stěžoval nejvyššímu správnímu úředníkovi distriktu, jeho stížnost však do dnes nebyla zaevidována na policii a útočníci zůstávají na svobodě,“ dodal Abraham.

Compass Direct

Evropa

Ve Vídni se v březnu sešli prominentní

zástupci evropského islámu. I umírnění muslimští myslitelé hovořili o „ěře náhrady křesťanství islámem“ v Evropě. Šaría má platit jako paralelní zákon!

CSI

Francie

Stále méně dětí se účastní na výuce náboženství ve veřejných školách. Podle přísného oddělení církve a státu může být náboženství vyučováno jen mimo školu ve volném čase dětí. V roce 1945 se učilo náboženství 90% 8 až 12ti letých dětí, dnes je to jen 30%. Francouzské křesťanské kořeny se stávají pomalu historií. *(To jsou na tom ještě proti nám dobře!)*

CSI

Severní Korea

Jedenáct evropských, jihokorejských a USA organizací pro ochranu lidských práv se společně obrátilo na nového generálního tajemníka OSN Ban Ki-Moona. Vyzvalo ho při tom, aby Čína nepokračovala ve vyhošťování uprchlíků ze stalinistické KLDR, ale věnovala jim zájem. Zároveň odsoudili veřejné popravy věřících a disidentů v KLDR.

CSI

**Pamatujte na vězně,
jako byste byli uvězněni
s nimi;
pamatujte na ty,
kdo trpí,
vždyť i vás může potkat
utrpení.**

Židům 13,3

Poděkování dárcům

Děkujeme všem, kteří přispěli na účet CSI ze svých účtů v únoru a březnu:

Markéta Borová(2x), Ing. Daniel Žinger(2x), Miroslav Urban, Vladimír Urban, Jan Holeček, Pavel Krč, Daniela Nováková, Mgr. Petra Macíčková, Albert Mikula, Sylva Potůčková, Marie Hanušová, Dagmar Heinová, Miroslav Machovský, Celestina Klimešová, Mgr. Miroslav Adlt, JUDr. Jiří Fleischer, Sbor křesť. spol. Žďár, Josef Soukop, Eugenie Miškovská, Marie Radiková, Zdenka Boráková, Josef Večeřa, Jan Blahuta, Karel Snížek, Anna Kusalíková, Žaneta Župková, Pavel Mikuš, Josef Jebousek, Anna Julínová, Ing. Stanislava Lužná, PhMr. Zdeněk Křivský, Věra Pekařová, Petr Brychta, Jana Světlá, Marie Utíkalová, Mgr. Marcela Němečková, Jaroslav Záleský, Ivo Křížka, Ondřej Kymel, Monika Zechovská, Ing. Vladimír Fajmon, Marie Dvořáková, Vladimír Kamas, MVDr. Ladislav Košelka, Josef Matura, MUDr. Ludmila Kopecká, Veronika Nováková, MUDr. Anna Velková, Marie Krechlerová, Tomáš Bayer(2x), Jiří Mlejnecký, Jan Malý, Marie Zatloukalová, Jan Benda, Hana Borková, Mgr. Iveta Černá, Anna Polanská, Petr Procházka, MUDr. Marie Rádlová, Ludvík Vlach, Ludmila Doležalová, Krista Henkeová, Rezi-dence sv. Prokopa, Mgr. Zdeněk Dubský, PhDr. Jana Mančalová, Dušan Zeman(2x), Jolana Oravcová, Mgr. Bohumil Poláček, MUDr. Jiřina Křížková, Marie Pousková, Ing. Borek Tichý, Mariana Felnerová, Lumír Tkáč, Vladimír Letocha, Jarmila Kašpárková, Jan Brož, Libuše Michalčíková, Eva Bernardová, Kateřina Matysková, Jan Szczurko, Vladimír Benák, Peter Kostrub, Jarmila Zindulková, Marie Faltusová, Růžena Kudrnovská, Hana Grygarčíková, Antonín Kračmar, Nadace RACEK, Marie Muchová, Ing. Luděk Rychetník, Jana Konečná, Anna Srbová, Milosrdné sestry sv. Františka Brno, Ludmila Běhanová, Ludmila Přidalová.

Děkujeme také všem, kteří přispěli dary poštovními poukázkami nebo jinak

Irena Schwarzová, MUDR. Jiří Gradwohl, Františka Evanžinová, Marie Žárská, Lenka Himlová, Petr Syrovátka, Libor Sabáček, Blanka Tomková, Jana Šandřejová, Marie Chadimová, Ludmila Gajdošíková, Maria Melicherová, Jarmila Prchlíková, Veronika Borková, Anna Krčmářová, Matuš Škombár, Václav Provod, Blažena Landkamerová, P. František Lízna, Jaroslav Holub, Mgr. Josef Štěrba, Viola Boučková, Rudolf Psandner, Marie Horáčková, Jan Štiber, Ing. Jiří Horák, Karel Váňa, Marie Kadlecová, Marie Dobrozemská, František Čápek, Marta Stöhrová, Anna Pechačková, Anna Zbranková, Blechovi, Marie Páralová, Jitka Lišková, Jan Cieslar, Josef Král, Krista Valná, Anastázie Velíšková, Zdeněk Jun, Eva Oravová, Bohumila Pavlíková, ŘK farnost Ruprechtice, Dagmar Gottwaldová, Zuzana Benešová, Michal Radosta, Helena Brabencová, Emilie Průchová, Ivanka Čelechovská, Drahomíř Budinská, Dr. Karel Dolista, Luděk Synek, Marie Kotková, Marie Mahdalová, Marie Dalíková, Marie Orlíková, Marie Grimová, Alois Remeš, Salesiánská provincie Praha, Marie Ludvíková, Marta Vojáčková, Jakub Štastný, Alena Machalková, Pavel Řičan, Ludmila Výmolová, Karel Skříčka, Božena Staňková, Marie Zemčíková, Miroslava Stryjová, Marie Balíková, Miroslava Herynková, Josef Kolčárek, Bohumil Černík, Vlasta Brázdová, Jaroslav Komínek, Marie Skotnicová, Jolana Žiklová, Jiří Buchta, Mgr. Josef Vlček, Helena Šiblová, Anna Zbranková, Marie Bitomská, Humpovi, Ctírad Trávníček, Stanislava Šlosarová, Jaroslav Švorc, J.+A. Vančíkovi, Marie Tichá, Ing. Jaroslav Vodička, Emilie Koudelková, Miroslava Musílková, Rudolf Prandler, Květoslava Šimonová, Jan Havelka, Augustin Jarolímek, Libor Sabáček, Libuše Dostalíková, Milena Chladová, Anna Dekanová, Zdena Troblova, ŘK farnosti Jaroslavice, Slup, Strachotice, Vlastimil Kusý,

Kamil Kuliha, Stanislav Schneider, Vladimír Stanzel, Přemysl Vaněk(2x), Růžena Kopečná, Marie Handlová, Milada Pazourková, Markéta Mrkvová, Karel Bečička, Miroslav Kratochvíl, Eva Šádková, Jiřina Smejkalová, Jan Rančík, Kornelia Pechová, P. Pavel Zíbal, Ladislav Zapletal, Marie Kadlecová, František Brůna, Marie Beránková, Božena Bezděková, Josef Kratěna, Olga Bušáková, Helena Zapletalová, J. Šustáčková, Věra Písaříková, Miroslav Mědílek, Marta Čechová, Jiřina Horáková, Juraj Gondorčín, Vojtěch Hána, Milan Gajdoš, Miloslava Proti-vová, Kristina Víšková, Vladimír Polcar, Anna Ondrůjová, Irena Schwarzová, Marie Dvořáková, Marie Grecmanová, P. Petr Dokládál, Kašpaříkovi, MUDr. Marie Rádlová, Anna Růžičková, Ing. Cyril Brázda, Věra Spisarová, Marie Macháňová, Dr. Bernarda Dvořáková, Blažena Tyklová, Jaroslava Mičánková, Jana Pavlíčková, Marie Kmo-chová, Pavla Kovaříková, ŘK farnost Horní Kounice, Stanislav Vaněk, Zdenka Klímová, Eustacha Baďurová, Adolf Vondrášek, Jiřina Smejkalová, Josef Pecen, Božena Jašková, Helena Hofírková, Anděla Jargusová, Ludmila Michálková, Závalovi, Drahomíra Špalková, Stanislava Jechová, Jiřina Housková, Marie Tefrová, Běla Holečková, Hana Kadeřábková, Adéla Havelková, Zdena Plecháčová, Vítězslava Neužilová, Magdalena Knorková, Josef Lacko, Marie Vítová, Eliška Halačková, Redemptoristé Frýdek-Místek, Mgr. Petr Roszak, Sestry Sv. Kříže, Kateři-

na Macháčková, Růžena Holíková, Helena Holcová, Zdenka Hrušová, Dr. Alois Beránek, Josef Štěrba, Jitka Lišková, Cyrilka Nováková, Josef Bublan, Marie Mácová, Helena Harasimová, Matylda Kuchařová, Danuše Dreiseitlová, Mojmír Pospíšil, Bořivoj Ptáček, Jiřina Housková, Milan Geiger, Marie Polcrová, J.+A. Vančíkovi, Karel Kříž, Ludmila Čekovská, Marie Pouličková, Štěpán Knopf, Jan Tomek, Antonín Valík, Julie Přikrylová, Jiří Bouška, Milada Čepičková, Marta Železná, Věra Frydrychová, Marie Žáková, Pavla Kadlecová, Anna Anderlová, Jana Hamingerová, PhDr. Vojtěch Cekota, Zdenka Kunzová, Marie Báliková, Františka Brůhová, Vlasta Hálová, Černošlávskovi, Miroslav Melcher, Iva Sasková, Františka Chutná, Josef Wimmer, Libuše Bendová, Marie Trundová, Růžena Stránská, Adolf Bedřich Stroner, Václav Grym, Jiřina Pospíšilová, Jana Marková, Ladislav Pospíšil, Jaroslav Jirušek, Marie Nápravníková, Růžena Buchtová, ŘK farnost Horní Dubňany, Václav Šenk, Marie Hronková, Olga Odložilová, Oldřiška Vojáčková, ŘK farnost Bořislav, Eva Zehnalová, Jaroslav Januška, Jiřina Vaňková, Josef Bricháček, Marta Hessová, Karel Skříčka.

Děkujeme také všem, kteří nechtějí být jmenováni nebo jejichž jména čtecí zařízení nerozeznalo (už jich hodně ve spolupráci s poštou ubylo, prohlédněte si poděkování poukázkami).

**“Kdo dává, dostává,
mnohem víc přijme...”
sv. František z Assisi**

Křesťanská mezinárodní solidarita

P. O. Box 8
750 11 PŘEROV
CZECH REPUBLIC

O.P.

P.P.
708 03/2002
751 51 Přerov 1

Prosba

Dárci a příznivci, kteří posílají svůj peněžní dar poprvé, ať laskavě oznámí svou adresu. Vedení CSI děkuje za porozumění.

Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) je dobrovolné neziskové sdružení lidí, kteří chtějí nenásilným způsobem diplomatickými prostředky pomáhat hájit právo na vyznání tak, jak je to vyhlášeno ve Všeobecné deklaraci lidských práv OSN, zvláště ve Článku 18.

Potřebné spojení na Křesťanskou mezinárodní solidaritu:

Křesťanská mezinárodní solidarita - CSI
P. O. Box 8
750 11 Přerov

Tel: 581 203 438

e-mail: csi@csi-cr.cz

Internet: www.csi-cr.cz

Bankovní spojení:

ČSOB Československá obchodní banka
č.ú. 0278125043 / 0300

Úkoly CSI mohou být:

- modlitba za pronásledované křesťany
- psaní protestních dopisů patřičným politikům a úřadům
- sbírání podpisů ve prospěch pronásledovaných
- psát dopisy vězněným a jejich rodinám
- podle možnosti poskytovat hmotnou podporu jednotlivým případům
- působit na vládu a politiky, aby se Česká republika na mezinárodním poli zastávala pronásledovaných křesťanů
- přinášet zprávy v médiích o pronásledovaných křesťanech a o činnosti CSI
- organizovat prosebné společné modlitby
- finanční podpora

Přetisk textů tohoto zpravodaje je možný s udáním pramene. Vydává Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) jako zpravodaj pro vnitřní potřebu.

Za redakci a úpravu zpravodaje zodpovídají
Ing. František Kopečný a Julius Kahanec

MK ČR E 12619

Tisk EURO-PRINT Přerov s.r.o.

Podávání novinových zásilek povoleno Dohodou o podávání poštovních zásilek OBCHODNÍ PSA-NÍ č. 708 03/2002 ze dne 13. 12. 2001.